

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkerk;
Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R.
Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D.
Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-73814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

BEHOED UW HART

„Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens”. Spreuken 4 : 23.

Het hart van de mens is het centrum van zijn bestaan. Het hart is ons ik. En van daaruit zijn de uitgangen des levens. Ieder daad, die de mens verricht, elk woord, dat hij spreekt, iedere gedachte, die bij hem opwelt, komt voort uit het hart. Het hart is onze levenscentrale. Zoals ieder rivier een bron heeft, van waaruit het water ontspringt, zo is ons hart een fontein, van waaruit alles wat de mens doet en niet doet voortkomt.

U begrijpt: het is bijzonder belangrijk hoe ons hart is. Is het een heldere bron, waaruit helder, gezond en levend water opwelt? Helaas, het tegendeel is waar. Gods Woord zegt, dat het een vuile bron is van wanbedrijven.

De Heere geeft in Zijn Woord een foto van ons hart. „En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was”. Gen. 6 : 5. „In zijn hart zijn verkeerdheden, hij smeedt te aller tijde kwaad.” Spr. 6 : 14a. „Een hart, dat ondeugdzaam gedachten smeedt”. Spr. 6 : 18a. En de Heere Jezus zegt: „Uit het hart des mensen komen voort boze bedinkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen.” Matth. 15 : 19.

Nee, het is geen foto om in te lijsten. Gods Woord is de Waarheid en geeft geen geflatteerd beeld van de mens, maar precies zoals hij is.

Ons hart deugt niet en daarom zijn de uitgangen van ons hart ook verkeerd. Toch komt de Heere met de eis: „Behoed uw hart”.

En deze eis is niet onbillijk. Immers, de Schepper van ons leven heeft ons een goed, een rein en gaaf hart gegeven. Hij is de Enige, Die recht op ons heeft. „Mijn zoon, geef Mij uw hart”. Zomin echter een schaapherder zonder kudde zijn schapen kan hoeden, zomin kan een mens zijn hart behoeden. Hij heeft immers zijn hart weggegeven aan de wereld, satan en zonde. Wanneer wij nog verkeren in onze natuurstaat kunnen wij onmogelijk aan deze eis voldoen. O zeker, we kunnen ons hart aan de buitenkant wel wat opknappen. De zondige begeerten kunnen door Gods algemene genade wat onderdrukt worden, maar... het hart is en blijft onrein. Een rotte appel kun je aan de buitenkant mooi oppoetsen, maar van binnen blijft hij rot. Er zijn wat wit gepleisterde graven. Maar van binnen: vol dorre doodsbeneden. Hoevelen reizen de eeuwigheid tegemoet met wat uitwendige godsdienst en „geestelijke” zelfbediening.

„Behoed uw hart”. Wat zegt u? Kunt u dat niet? Gelukkig! Nee, op zichzelf is het natuurlijk niet gelukkig, dat u dat niet kunt, maar het is zo groot dat u dat aan de weet gekomen bent. Dat u dat niet alleen belijdt, maar ook

beleeft! Dat hebt u niet van uzelf. U hebt dat geleerd op de hemelse academie. „Behoed uw hart”. Zalig, wanneer u onder die eis hebt leren buigen. U hebt de foto van uw leven gezien en bent er van geschrokken. Een voorrecht als we van onszelf mogen schrikken. De meeste mensen, zegt de apostel Jacobus, schrikken helemaal niet. Ze kijken even in de spiegel, maar lopen gauw weer weg en zij zijn terstond vergeten hoe ze er uitzien.

Jac. 1 : 22. Dat zijn alleen maar hoorders des Woords. „Maar die inzielt in de volmaakte wet, die der vrijheid is, en daarbij blijft, deze, geen vergetelijke hoorder geworden zijnde, maar een dader des Woords, deze, zeg ik, zal gelukkig zijn in dit zijn doen.” Jac. 1 : 25. Dat zijn niet alleen hoorders, maar ook daders des Woords. Zij geven gevolg aan de oproep hun hart te behoeden. En lukt dit? Zij leren almeer inleven, dat de diepste zonde-ontdekking niet in staat is, ook maar één zonde te overwinnen. „Zonder Mij kunt gij niets doen”.

Er blijft alleen maar over een arme zondaar met 5 nieten: ik kan niet, ik wil niet, ik heb niet, ik weet niet, ik deug niet. (Schortinghuis). Zij gaan uit naar de Heere. Zij vragen Hem om kracht. Zie maar naar de dichter van Psalm 141: „behoed de deuren van mijn mond”. En zo zouden we nog veel meer godzalige dichters aan het woord kunnen laten.

Weet u wat Erskine zegt? Dat wij de boze lusten des vleses overwinnen door het geloof.

Het geloof is wereldoverwinnend! „Gun door het geloof in Christus, krachten, om die te doen uit dankbaarheid”.

De heilige oorlog moet worden gevoerd in ons hart. Vooral tegen de vijand in eigen vesting.

Dat is de gevaarlijkste. Er mag geen sprake zijn van een wapenstilstand. Geen vreedzame coëxistentie-politiek! Strijden. Altijd maar weer strijden. Ten bloede toe. Door het geloof. Want met het schild des geloofs kunnen alle vurige pijlen van de boze worden afgeketst. De geestelijke wapenrusting van Efeze 6 hebben we nodig. Zonder strijd geen overwinning en geen kroon.

Christus heeft de overwinning voor de Zijnen behaald. Uiteindelijk is Hij het die in de gelovigen strijdt! Hij had een rein hart. Steeds heeft Hij Zichzelf verloochend en de eer bedoeld van Zijn Vader. Het was Zijn spijze te doen de wil Zijns Vaders.

„Behoed uw hart”. U bent nog onbekeerd? Deze eis komt ook tot u. Keer met de verloren zoon uit de gelijkenis in tot uzelf. Hij heeft het aan den lijve ondervonden hoe het afloopt met een mens die toegeeft aan de zonde. Uw leven moet vernieuwd worden door de levenwekkende arbeid van Gods Geest. De Heere geeft wat Hij eist. Verander de eis van God maar in een gebed tot God: Heere behoed Gij mijn hart. „En voeg het saâm, tot de vrees van Uwen Naam”.

Noordeloos.

P. Beekhuis.

VAN DE ADMINISTRATIE

Mogen wij beginnen met onze dank te betuigen aan die abonnees, die spontaan reageerden op de ingesloten girokaart van no. 1, 7de jaargang. Wij spreken de wens uit, dat deze stroom van betalingen nog wat zal aanhouden en niemand zal achterblijven. Deze stroom van betalingen heeft ons te meer verrast, daar wij de grote som van f 1458,50 extra voor de uitgave van ons blad mochten ontvangen, waaronder 1 gift van f 100,- en 1 x f 10,- via Ds. Slagboom en voorts nog een gift van N.N. f 10,- uit Sliedrecht. Ook betaalde een abonné f 100,- voor de 7de jaargang, zodat wij met elkaar dit grote bedrag ontvingen.

Vermelden wij nog, dat wederom een groot aantal nieuwe abonnees konden worden ingeschreven, in totaal 22, waaronder 12 door bemiddeling van br. De Jong te Bunschoten-Spakenburg. Met grote dankbaarheid wegens de liefde voor ons blad, mochten wij deze regels schrijven. Bij de voortduur aanbevolen.

Gironummer 70.43.50, t.n.v. Adm. „Bewaar het Pand” Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn.

v. d. L.

VAN DE REDACTIE

In de kring van onze redactie-commissie is weer rouw gekomen. Het behaagde de Heere de moeder van Ds. Tanis door de dood weg te nemen. Zij bereikte de leeftijd van 68 jaar.

In dezelfde week nam de Heere ook weg een dochter van onze br. Van der Lee, op de leeftijd van slechts 48 jaar. Het is nog zo kort geleden, dat hij zijn vrouw moest missen. Nu komt dit verlies er bij. De Heere doet wat Hem welbehagelijk is. Hij geeft geen rekenschap van Zijn daden. De Heere geve de bedroefden eenswillendheid met Hem en Zijn wegen en ermee in te stemmen, dat de Heere recht is in al Zijn weg en werk.

Dan zal Hij het ook in deze omstandigheden welmaken met Zijn nabijheid, troost en kracht.

Ds. G. Blom

Ontmoetingsdag te Dordrecht-C.

D.V. zal er zaterdag 8 april aanstaande weer een ontmoetingsdag worden gehouden van vrienden van Bewaar het Pand in het kerkgebouw van de Christelijke Gereformeerde kerk te Dordrecht-centrum, Singel 192.

Verder zijn de volgende gegevens van belang. Aanvang half 11 vm. Opening door Ds. G. Blom, spreker Ds. M. Baan, sluiting door Ds. M. C. Tanis. Middag-samenkomst aanvang 2 uur. Opening door Ds. P. Sneep, spreker Ds. H. C. van der Ent, sluiting door Ds. R. Kok. De onderwerpen, waarover Ds. Baan en Ds. van der Ent zullen spreken, zijn nog niet bekend, maar zullen nader worden bekend gemaakt.

De vorige ontmoetingsdagen zijn uitstekend geslaagd. Ze hebben volkomen aan het doel beantwoord. De onderlinge band is verstevigd.

We hopen dat dit onder de zegen des Heeren ook met de in 1972 te houden samenkomsten het geval moge zijn.

We willen allen opwekken zo mogelijk de 8e april a.s. voor dit doel te reserveren en D.V. met vele anderen in Dordrecht samen

te komen. Wanneer dit een beetje georganiseerd wordt kan men in vele gevallen samen reizen.

Nu kunnen we al mededelen, dat de tweede ontmoetingsdag in 1972 D.V. zal worden gehouden te Urk op zaterdag 26 augustus. Nadere mededelingen volgen te zijner tijd.

B.

Besprekingen van de Heilige Oorlog

19

In gehoorzaamheid aan de grote Koning El-Schaddai hebben Zijn dienstknechten Mensziel bezocht en krachtig tot de afkerige stad gesproken. Vanuit de Goddelijke opdracht kwamen Zijn gezanten met steeds meer moed en kracht tot de stad te spreken van genade en ontferming. Het was een welmenende roepstem tot bekering, ondanks al haar afkerigheid.

Door gedurig terug te denken aan hun eertijds kwamen deze boodschappers van goede tijdingen met des te meer verdraagzaamheid en medelijden te staan tegenover Mensziel. Van Adamswege is elk mens van nature afkerig van de Heere en Zijn wegen. Het bukken voor Hem met de overgave des harten aan Hem is vrucht van de onwederstandelijke werking van de Heilige Geest.

In afhankelijkheid van deze dierbare bearbeiding hebben de kapiteins van vorst Immanuël Mensziel geen onzeker geluid laten horen. Van alle kanten is de ernst der zaak op het hart gebonden, de noodzakelijkheid van de waarachtige bekering aangetoond.

Mensziel is opgeroepen tot de strijd tegen Diabolus door het beginsel der ongerechtigheid te verlaten, opdat al de burgers boetvaardig zouden wederkeren tot haar wettige Koning El-Schaddai. Daar zij wederrechtelijk Hem alle gehoorzaamheid kwamen op te zeggen en dat met de beroving van al de goederen die de stad van Hem in gebruik ontving. Van dag tot dag werd het door deze boodschappers van goede tijding verkondigd, dat door de Zoon des Konings vergeving van al het kwaad Hem aangedaan, was te bekomen en gerechtigheid tot verkrijging van het eeuwige leven.

Maar werd het gebod des Vaders te geloven in Zijn Zoon Jezus Christus niet ter harte genomen, dan zou door Hem met een vlamvend vuur wrake gedaan worden over dat kwaad. Want dezulken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte. Vanuit de ontfermende liefde van de grote Meester is de stad die niet wilde luisteren gebeden: „Och of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag hetgeen tot uw vrede dient.”

De stad die zich moedwillig van haar wettige Koning kwam los te scheuren om het zwaard der ongerechtigheid tegen Hem op te nemen, wordt vanuit Zijn ontfermende liefde verondigd met al de zegeningen daaruit voortvloeiende. Heerlijker kan het niet, daar Mensziel dan voor eeuwig zou delen in Zijn volle liefde, in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

Waarom werd dat nu niet aanvaard doch met de grootste haat en smaad veracht? Wat mag daarvan toch wel de oorzaak zijn?

Natuurlijk heeft de stad daar een bepaalde reden voor. Welbewust en doelbewust hebben al de burgers, „neen, dat nooit”, gezegd. En dat terwijl de stad in beroering was uit vrees voor de straf van El-Schaddai. Het onuitroeibare besef, dat God een wreker is van het kwade, heeft het geweten krachtig onderstreept. Maar uit vrees voor de straf, die werd aangekondigd, was de stad niet te bewegen het goed, dat met kracht en klem werd aangeboden, aan te nemen.

Maar dat deden de burgers niet, daar zij zich door het aannemen van de genade, die ernstig en waarachtig werd aangeboden, dan kwamen te verplichten met El-Schaddai te leven, om Hem te dienen en te vrezen. En dat is het enige waarop al de onderhandelingen met

de stad zijn vastgelopen. Het genot in de zonde staat bij de mens van nature veel hoger dan al de genietingen van het hemellevens.

Want, en dat werd door de stad wel terdege beseft, in het leven met de Heere is geen plaats voor de zonde. En zo kwam de stad de dood te kiezen boven het leven, en het licht te verachten voor het behoud van de duisternis.

Waarom dan al die moeite en zorg besteed aan de stad Mensziel, daar het de kapiteins zeer wel bekend was, dat op de welwillendheid van Mensziel niet te speculeren viel?

Was het alleen geweest een niet kunnen, dan had men uit kracht daarvan nog wel tot de gedachte kunnen komen, dat er met enige bijstand van buitenaf nog wel wat te bereiken viel. Maar dat was in dit geval toch niet meer geweest dan een bekering van de zonde tot de deugd van een uitwendige vertoning. En daarmee blijft alles toch zoals het is, een leven in de staat van zonde en ongeloof.

Maar hoewel de gedachte van geven en nemen in de stad op sommige plaatsen en in bepaalde schuilhoeken gevonden werd, zo kwam de welmenende prediking hier toch te stuiten op de onbeweeglijkheid van het niet willen.

Maar dat werd zo maar niet gezegd. Het werd in de stad grondig overdacht en besproken door wie geantwoord moest worden en wat die spreker dan had te zeggen.

Door Diabolus moest niet geantwoord worden, want het ging niet om hem maar om Mensziel. Aan hem was dan ook het Evangelie niet verkondigd, dat was voor de stad bestemd. Satan werd in deze aangelegenheid ten volle genegeerd. Met hem wil de Heere niet te doen hebben, wel met de stad, voor haar waren al de roepstemmen van het Evangelie bestemd.

Natuurlijk met goedvinden van Diabolus, want hij liet in alles zijn macht wel terdege gelden, moest mijnheer Ongeloof, die toen majoor was, het woord voeren. En waarom de heer Wil niet? Wel heel eenvoudig, daar hij de kunst van spreken niet verstaat. Hij kan alleen maar domweg zeggen: „Dat doe ik niet” en meer niet. En daarmee sterkt en staalt hij het ongeloof wel in al zijn redeneringen, maar hij zelf kan dat niet.

Het geloof bezat van huis uit een heilige scherpzinnigheid door te zetelen in het geestelijk kennen van God. Maar door de zonde heeft het ongeloof al het denken van de mens in beslag genomen, zodat het altijd denkt vanuit de mens, terwijl het geloof altijd denkt vanuit God. Het ongeloof verdenkt de Heere in de openbaring van Zijn liefde, trouw en macht, en dat vanuit het beginsel van vijandschap, trouweloosheid en machteloosheid. Het staat met al zijn bedenkingen en eindeloze redeneringen tegenover Gods volheerlijke heilsopenbaring in Christus. Vandaar is het ongeloof de grootste vijand van onze zaligheid. Verstand en wil kunnen nog vernieuwd en geheiligd worden, maar het ongeloof voert de mens naar de eeuwige verdoemenis. Vandaar heeft de stad Mensziel het nodig gesteld te worden tot roem van Gods genade, vanuit de staat des ongeloofs in de staat des geloofs. Nijkerk.

R. Kok

Naar de katechisatie

111

3. De bekering (c)

De waarachtige bekering openbaart zich in een INKEER tot zichzelf, een heenkeer tot God en een afkeer van de zonde en van de wereld en van zichzelf.

De droefheid naar God in hartelijk berouw over de zonde kenmerkt zich tegenover de schijn-bekering door tevens ook een honger en dorst naar den Heere en Zijn heil, naar verzoening en vrede met God. Dit ligt al opgesloten in de droefheid naar God. De apostel schrijft in 2 Kor. 7 : 10: „Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid, maar de droefheid der wereld werkt de dood.”

Oprecht berouw blijft niet staan bij de inkeer

tot zichzelf. Het drijft uit tot den Heere in honger en dorst naar Hem. Zulk één is het zonder meer niet maar alleen te doen om in de hemel te komen, maar zijn zielsverlangen gaat uit naar de Heere Zelf, om Hem te kennen, te vrezen en te dienen. U kent wel de uitdrukking: al was er geen hel tot straf en geen hemel tot beloning. Het gaat bij zulk een ziel om wat David uitsprak in Psalm 42: „Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U, o God.

Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God; wanneer zal ik ingaan en voor Gods Aangezicht verschijnen?”

Wel-is-waar lezen we dit van David, toen hij al tot God bekeerd was. Maar ook bij de aanvang op de weg des levens wordt dit heimwee-vol verlangen gekend. Kent u er ook iets van?

Die dorst naar de Heere, dat schreeuwen der ziel om God wordt door David vergeleken bij het schreeuwen van een hijgend hert, dat aan de jacht van de jager ontkomen is en nu gewond, amechtig van dorst staat het als boven de waterstromen, naar de zin van het grondwoord, om zijn dorst te kunnen lessen.

De dorst naar God ontstaat dus naar dit beeld uit het gewond zijn door de zonde-striemen. Want het zijn de wonden der zonden, die het ontdekte hart van de zondaar doen striemen. Zie dit b.v. in Psalm 38, waar de dichter uitroept: „Want Uw pijlen zijn in mij gedaald en Uw Hand is op mij neder gedaald. Daar is niets geheel in mijn vlees vanwege Uw gramschap, daar is geen vrede in mijn beenderen vanwege mijne zonde.”

Gods Geest ontdekt aan het zondekwaad en dan wordt de zonde gezien en gevoeld als zonde voor God, als Hem beledigend en bedroevend.

Och, dat onze ogen geopend mochten worden, jongeren en ouderen, voor de vreselijkheid van de zonde. Zij slaat toch zulke diepe wonden. Psalm 38 spreekt van „etterbuilen”. In één onzer vroegere gemeenten haalden we deze woorden uit psalm 38 aan in de predikatie. Maar een jongeman nam mij dit hoogst kwalijk om zulk een uitdrukking nu nog te gebruiken. Dit was hem dus te cru. Maar Gods Woord verzacht de woorden niet om het zondekwaad te kwalificeren. Doch ter zake.

Ontdekkend licht van de Heilige Geest is noodzakelijk om zó de zonde te zien in haar verdervende aard en dit van harte te belijden voor Gods Aangezicht. We zien dit ook duidelijk bij de „verloren zoon” in de gelijkenis. Hij zegt en besluit bij zichzelf: „Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den hemel en voor U.” En hoe snood ziet hij dan zijn zonde? Wel, hij voegt er onmiddellijk aan toe: „en ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden: maak mij als één van Uw huurlingen.”

En weet ge, wat we hierin tevens duidelijk zien uitkomen? Dit. Kind-zijn, dat kon niet meer aan zijn kant, maar anderzijds kon hij toch niet meer buiten zijn vader. Wanneer hij nu nog slechts als een HUURLING maar mag worden aangenomen, dan mag hij toch in de nabijheid van zijn vader verkeren. Is dit niet een duidelijke trek uit het zieleleven van de ware ontdekkers? Zij belijden het zo van harte: God te moeten missen en dat door eigen schuld, ja, waardig ook om Hem eeuwig te moeten missen en toch... God niet te kunnen missen, want Hem te missen is alles te missen en Hem te bezitten is alles te bezitten. Ezau zei „ik heb veel”, maar Jacob kon zeggen „ik heb alles”. O, hoe gelukkig is het, de Heere voor tijd en eeuwigheid tot Zijn deel te ontvangen!

En dit wordt nu ook het innig verlangen van de bedroefden naar God. Maar wat is dan vaak de strijd en de smartelijke ervaring? Wel, wat in het beeld van het hijgende hert boven de waterstromen ligt verklaard. Dat hert boven de waterstromen staande, ruikt beneden zich het heerlijke frissende water, maar... het kan er helaas niet bij komen. En dit doet te meer het hert schreeuwen!

Zo kan het in het zieleleven zijn. De waardem is. Daarom hebben we het in ons vorig artikel niet aan laten komen op wat algemene kretten, maar proberen aan te wijzen wat in dit getuigenis gemist wordt. U zult zich herinneren ons bezwaar tegen het te algemeen spreken over de verzoening en het nagenoeg verzwijgen van de huidige verdraaiing van Gods Woord. In onze tijd is de prediking arm door het niet tenvolle aanvaren van het Woord Gods en het verzwijgen van de persoonlijke beleving van de verborgen omgang met God door een levend geloof. In de beste tijden van de kerk hebben deze dingen altijd gesproken in de prediking.

Welnu, zó machteloos en hulpeloos kent zich de ontdekte in zijn schreien om God. Dit is hier geen valse lijdelijkheid. Die is er wel. Die openbaart zich bij hen, die er alleen maar over praten en achter hun onmacht zoeken weg te schuilen en hun onwil zoeken te bedekken. Is de zondaar dan niet totaal onmachtig onder de zonde geworden? Volkomen! Dit leert de Bijbel overduidelijk. Maar niet de onmacht staat op de voorgrond, doch de onwil. „En gijlieden wilt tot Mij niet komen”, zegt Christus Zelf.

Het zich machteloos en hulpeloos kennen in de ontdekking van de Heilige Geest gaat gepaard met zuchten, roepen, smeken tot den Heere. „k Lig machteloos gebonden, o, kom en maak mij vrij.” En die laat de Heere niet staan. De Heere mag wel eens op Zich laten wachten en doen alsof Hij hen niet hoort (zie bij de Kananese vrouw), doch dan heeft Hij daarmede Zijn Goddelijk oogmerk, namelijk tot beproeving, om te doen verstaan, dat NIETS buiten Hem kan helpen of redden. Dan wordt het aan de zijde van zulk een beproefde een verloren zaak. „k Schatte mij geheel verloren, k mocht van geen vertroosting horen. Als mijn ziel aan God gedacht, loosd ik niet dan klacht op klacht”. Psalm 77.

Anderzijds wordt de bekommerde kerk bemoeid bij monde van de profeet Habakuk, hoofdstuk 2 vs. 3: „Zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk komen en niet achterblijven.”

De Heere komt precies op tijd! En... dan brengt Hij alles mee, wat de ziel mist. Bovenal wanneer Hij ZICHZELF wegschenkt in de Zoon van Zijn eeuwig welbehagen, in die dierbare en algenoegzame Borg, in de Heere Jezus Christus! En dit, naar mate het geloof licht ontvangt en beoefend wordt.

Kent u, lezer(es), iets van deze zielsonderhandelingen met de Heere? Smeek toch om dit noodzakelijke werk van de Heilige Geest, Die plaats maakt voor de Heere en voor Christus, ja, Christus openbaart, verklaart en wegschenkt aan en in het hart bij verdere voortgang op de weg der waarachtige bekering.

„Als mij geen hulp of uitkomst bleek,
Wanneer mijn geest in mij bezweek,
En overstelpt was door ellend',
Hebt Gij, o Heere, mijn pad gekend.”

Urk.

v.L.

Een getuigenis

4. Blijvende invloed?

We zijn toegekomen aan het eind van de bespreking van het bekende getuigenis. In ons laatste artikel hebben we enkele kritische geluiden laten horen. Het was daarbij geenszins de bedoeling stenen te werpen vanuit een ivoren toren. Dit laatste is verweten aan een van degenen, die ook kritiek geuit had en de opstellers had gewezen op de noodzaak van afscheiding. We moeten dacht ik altijd maar toezien, dat we ons niet verschansen in een of andere ivoren toren buiten de waarheid van Gods Woord om. Uiteraard kunnen we dat ook doen met het getuigenis in de hand zonder dat we letten op de eisen van God ten aanzien van de kerk. We weten heel goed, dat nergens te roemen valt op de toestand van de kerk. Ook niet in onze kerken. Soms zou je nog wensen, dat overal nog gepreekt zou worden wat in dit getuigenis staat. Maar nu kan een dergelijke algemene belijdenis over de algemene toestand van de kerk heel goedkoop zijn. Algemene schuldbelijdenissen worden in de regel gemakkelijk uitgesproken, terwijl ondertussen alles hetzelfde blijft. Het gaat bijvoorbeeld helemaal niet moeilijk om te belijden, dat we allemaal zondaren zijn. Zo kunnen we ons ook op het erf van de kerk afmaken van de ernst van de situatie. Trouwens de situatie in eigen kerkelijk huis verandert niets bij de betuiging, dat het overal

der, dat de voorstanders daarvoor gestemd hebben. Ik heb eerlijk niet het idee, dat men door het horen van de bezwaren zoveel veranderd is. De afstand tussen de afkeurende woorden, die nog maar even te voren over het juk van het getuigenis - aldus één van de leden der synode - gesproken waren, en de uitspraak is in wezen niet zo groot.

Nu hebben wij het tot nog toe gehad over de invloed op hoog niveau. Belangrijker is de doorwerking in de gemeenten. Dat zou moeten blijken uit de prediking vanaf de kansels in de Hervormde Kerk. Daarin zou het zeker uit moeten komen. Het is toch de opstellers niet begonnen om een bepaalde beroering in de top, maar om doorwerking in het geheel van de kerk. Dan vrees ik dat de beweerde opschuiving naar rechts wel eens mee kon vallen of liever tegen kon vallen. Het proces van verval gaat nog verder door. Het is goed mogelijk, dat ik me vergis. Men wil er graag op wijzen, dat er een mogelijkheid van gesprek is. De zaken zijn op tafel gelegd. Ik wil het niet ontkennen. Het kan ook zijn, dat ze er op blijven liggen en zo in wezen er onder gekomen zijn. Dan is het getuigenis op een zijspoor geleid met een prachtige uitspraak.

Dit is wel zeker, dat zonder waarachtige wederkeer tot de Heere, die niet van de mens uit geboren wordt, er niets van te verwachten valt. Dan zal dit getuigenis de weg gaan van zoveel adressen enzovoorts in het verleden, die wel veel goede dingen bevatten, maar toch aan verlating en wederkeer voorbij gingen.

We leven in een tijd, dat we wel heel bijzonder nodig hebben het gebed om de werking en doorwerking van de Heilige Geest. Die dat gebed verstaan behoren tot de knechten, die een welgevallen hebben aan de stenen van Sion en medelijden met haar gruis. Calvijn schrijft in zijn commentaar op Psalm 102: hoe droeviger de toestand der kerk is hoe meer wij haar in liefde moeten aanhangen. Dan kunnen we niet voorbijgaan aan de toestand van het gehele erf van Gods kerk en zal het gebed niet verflauwen maar worstelen om wederkeer tot de Heere en Zijn Woord.

D. Slagboom

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

We leven in een materialistische wereld. Wat er met dit vreemde woord bedoeld wordt, zullen jullie wel begrijpen. En voor degenen die het niet begrijpen, willen we het wel even zoeken te verduidelijken. Met een materialistische wereld bedoelen we een wereld vol mensen, waarin schier alles draait om de „materie”, dat is de stof, of het stoffelijke. Men zoekt voor zo weinig mogelijk prestaties zo veel mogelijk geld te krijgen. Ik wil niet zeggen dat het met alle mensen zo gesteld is, maar van het merendeel kan dit toch wel rustig worden gezegd. Als jullie dit lezen, dan zou het mij echt niet verwonderen, als menig een zou zeggen, zo in z'n binnenste: Inderdaad, daar ben ik ook wel voor te vangen. Niemand is doorgaans vies van geld, en werken, daar is heus niet iedereen op gesteld. De goede natuurlijk weer niet te na gesproken.

Dat we voor ditmaal zo beginnen, heeft een oorzaak. En wel deze: Er ligt altijd nog een vraag, die kort gezegd, aldus luidt: Mogen we loten?

Nu kunnen we daar natuurlijk heel veel van zeggen. Als het alleen gaat over het woord „loten”, dan zou je er verschillende preken over kunnen maken. Want in de bijbel wordt er menigmaal over loten gesproken. Zo werd b.v. door middel van het lot Saul tot koning verkoren. Door middel van het lot werd ook het land verdeeld. Door middel van het lot werd ook menigmaal uitgezocht wie de schuldige was. Ik denk b.v. aan Achan. Jullie kunnen deze geschiedenis lezen in Jozua 7. Ik zou zeggen, zoekt dit maar eens op en leest het aandachtig na. Dat is een nuttige bezigheid. Je kunt ook denken aan Jona. Ja, wie heeft er nooit eens van Jona gehoord? Jona in de vis,

het is overbekend. En hij is door het lot aangewezen als de schuldige. Van het loten hebben ook de apostelen zich bediend, toen de plaats van Judas moest worden aangevuld. Je kunt dit lezen in Hand. 1 : 26: En zij wierpen loten, en het lot viel op Matthias, en hij werd met gemene (algemene) stemmen tot het apostelschap gekozen.

Er zouden natuurlijk nog meer voorbeelden te noemen zijn. Doch de genoemde vormen een voldoende bewijs om jullie aan te tonen, dat in bepaalde omstandigheden het loten een geoorloofde zaak kan zijn, wanneer het n.l. in geloof geschiedt. Dan geldt ten deze, wat er staat in Spr. 16 : 33: Het lot wordt in de schoot geworpen, maar het gehele beleid daarvan is van de Heere.

Ik zeg nogmaals, wanneer het in geloof geschiedt, dan kan het loten onder bepaalde omstandigheden een geoorloofde zaak zijn. Dat is het natuurlijk niet, wanneer het geschiedt op de manier zoals de heidenen het doen, dat men onder alle omstandigheden en bij alle gelegenheden maar tot het lot zijn toevlucht neemt. Men dient voor alle omstandigheden, ook wat het werpen van het lot betreft, zijn toevlucht te nemen tot de Heere. En dan is het alleen geoorloofd, wanneer er geen objectieve maatstaven aanwezig zijn, om een zaak te beoordelen. Omtrent zaken die in Gods Woord klaar en duidelijk beschreven zijn, kan men het lot niet laten beslissen, omdat God Zelf de beslissing al gegeven heeft. Verder gaan we hier niet op in, dan alleen dit nog: We hopen, als het gaat over schuldenaar worden voor God, dat het lot op jullie allen zal mogen vallen, net als op Jona. En dan niet in letterlijke zin, maar in figuurlijke zin. Het resultaat is dan, dat je werkelijk schuldenaar voor God wordt. En wie met Jona schuldenaar voor God wordt, die moet wel over boord, maar het komt met de zodanigen goed uit, al kan men dit van te voren zelf niet bekijken. Het kan alleen maar goed uitkomen in de weg van het wonder. Het komt goed uit omdat je dan in de handen terecht komt van God, Wiens Naam Wonderlijk is en Wiens doen wonderlijk is.

Gij doet duizend wonderheên;
Gij zijt God, ja Gij alleen.

Het ging in de vraag over „loten” op een zodanige wijze, dat men er rijker van worden kan. En dat komt nogal eens voor. Men koopt dan een heel of een half lot, of een kwart, zoals dat heet, met het „blij” vooruitzicht, daardoor een hele grote som geld in de wacht te kunnen slepen. Deze loten worden zelfs door de staat uitgegeven. Men doet dat natuurlijk niet om er een ander rijker door te maken, maar om er zelf een zoete winst op over te houden.

Een dergelijke manier van loten is ten enenmale te veroordelen. Want de winst, die men voor ogen geschilderd krijgt, levert vele malen alleen maar verlies op. Want men heeft natuurlijk de meeste keren een „niet”. Doch de zucht naar geluk drijft de loterijspeler iedere keer weer, om het maar weer te proberen. Wie weet, als het de ene keer niet lukt, mogelijk de andere wel. Zo zijn er al heel wat mensen, met een ingebeelde rijkdom voor ogen, straatarm geworden. En als men eens geluk gehad heeft, dan is men dit toch steeds weer gauw kwijt, omdat men steeds weer en nog meer geluk zoekt. Ten deze moet gezegd worden: Geld door ijdelheid verkregen doet geen nut. Het werkt allerlei zonden bovendien nog in de hand ook. Want als men het eens „getroffen” heeft, dan wordt het gewonnen geld niet zelden doorgebracht op een manier die nergens op lijkt. Men moet dan toch een ander laten mee-profiteren. Men geeft dan een feestje enz. De rest kunnen jullie er zelf wel bij bedenken.

Nu geloof ik echter niet dat er onder onze lezers velen zullen zijn, die zich op een dergelijke wijze bezondigen, door op een zedelijk onoorbare wijze naar geld te jagen. Hoewel, dat ze er helemaal niet zijn, daar heb ik ook geen garantie van. Want ik ben ze onder mijn „klanten” wel tegengekomen. Als ze dit lezen, dan hoop ik, dat ze zich voor de zoveelste keer gewaarschuwd zullen weten en het niet

meer doen. Ook van deze zonde kan en moet men bekeerd worden.

Doch ditzelfde kwaad komt ook in een schijnheilig gewaad je tegen: Wanneer men bijvoorbeeld loten - „lootjes” - uit gaat geven voor een of ander liefdadig doel, of voor een nuttige instelling. Men kan het zelfs wel doen voor de verfraaiing van een jeugdgebouw. Het maken van winst, of het verkrijgen van een prijs, staat dan niet direkt op de voorgrond. Maar op de achtergrond speelt het toch wel een rol. Want men koopt dan tenslotte toch weer een lot, wel niet om er rijker van te worden, doch om het „schone doel” te steunen, zoals dat heet. Maar op de achtergrond speelt toch de begeerte min of meer een rol mee, om het te verloten voorwerp of het bedrag te krijgen. Je treurt er niet direkt om als het je ontgaat, maar als je het zou hebben, dan is het toch weer meegenomen.

Hoe moet men daar nu tegenover staan? De meesten, die hier over hebben geschreven, wilden in hun oordeel niet hard zijn, al hoewel ik geen positief christelijk schrijver ben tegengekomen, die een dergelijke manier van geldinzameling ideaal vond. We moeten eerlijk zijn. Datgene wat in het groot afgekeurd moet worden, kan men in het kleine niet goedpraten. En daarom zou ik willen zeggen: Laten we ophouden om op een dergelijke manier geld bijeen te krijgen, voor welk edel doel het dan ook zou mogen zijn. Het werkt ongetwijfeld, hoe onschuldig zich het ook voorstelt, de speculatiezucht in de hand. En als men in het kleine er mee begint, komt men zo heel gemakkelijk bij het grote terecht.

Als men dan geld nodig heeft voor een of ander nuttig doel, laat men het dan zonder meer geven. De winst is dan 100 %. Men openbaart dan liefde voor de zaak te hebben. Ik geloof, dat ook daar zegen op kan rusten. En daarom geloof ik, ook de vrome loterij, te moeten veroordelen.

Ik ben nu weer door mijn „vragen” heen. Mochten er nieuwe problemen inmiddels zich hebben voorgedaan, dan willen we, zo mogelijk, daar altijd over schrijven. En zo niet, dan zijn er toch nog wel dingen genoeg, nuttig en nodig, om onder de aandacht van onze jonge mensen gebracht te worden.

We nemen daarom nu weer afscheid van onze jongens en meisjes en ook van de „aftandse jeugd”, zoals een oude vriend zichzelf betitelde. Tot de volgende keer.

Jullie aller vriend,

Ds. H. C. v. d. Ent,
Zeeweg 76,
Katwijk aan Zee.

Wonen jullie al een klant
Voor: Bewaar het Pand?

BESTEL DIT BOEK VANDAAG,

als u het nog niet heeft :
„**VERGETEN VRIJHEID**”
door Jacques Peters . f 8,—
Geïllustreerde pocket; speelt
in het door de Russen ingelijfde Letland van heden.

Een verzetsroman uitgegeven door N.V. Buitenen & Schipperheijn, Amsterdam. In elke goede boekhandel.

NEDERLANDSE VERENIGING TOT BEVORDERING VAN DE ZONDAGSRUST EN DE ZONDAGSHEILIGING, gevestigd te Ede.

Het bestuur van bovengenoemde Vereniging vestigt de aandacht op de

STREEKBIJEENKOMST

welke door haar zal worden belegd in het kerkgebouw van de Chr. Geref. Kerk, Beekstraat 6 te ELBURG, op

D.V. vrijdag 18 februari a.s.

Spreker: De Weleerwaarde Heer Ds. H. J. C. H. Zwijnenburg, predikant van de Chr. Geref. Gem. te Gouderak.

Aanvang om 19.30 uur.

Toegang vrij!

Heden heeft de Heere tot Zich genomen, na een kortstondige ziekte, onze zorgzame vader, behuwdvader, grootvader, zwager en oom, de heer

JOHANNES TIJSSEN,

weduwnaar van SOFIA CORNELIA STRUIK,

op de leeftijd van 86 jaar.

Uit aller naam:
G. TIJSSEN.

PSALM 138 . 8.

„De HEERE zal het voor mij voleinden;
Uw goedertierenheid, HEERE, is in
eeuwigheid; en laat niet varen de werken
Uwer handen.”

Dordrecht, 21 januari 1972.

Correspondentie-adres:
Wiardi Beckmanplantsoen 15.

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden woensdag 26 januari op de Algemene Begraafplaats.

KOOP VERANTWOORDE LANGSPEELPLATEN !

GH/05 Meditatieplaat 1: Ds. W. Chr. Hovius en Ds. J. van Haaren; Daniël aan het hof in Babel, Het doen van een wonderlijk God f 14,90.

GH/06 Meditatieplaat 2: Ds. H. Rijkssen en Ds. B. Haverkamp; Geeft de HEERE de hand en De bruiloft te Kana f 14,90

GH/07 Meditatieplaat 3: Ds. W. L. Tukker en Ds. G. A. Zijdeveld; Petrus' schoonmoeder en Het gebed van Hiskia f 14,90

Een abonnement op de meditatie-serie: „Korenaren uit de volle oogst” kost slechts f 12,50
Alle platen franko thuis in 4-kleurenhoes, stereo/mono afspeelbaar te bestellen bij :

GOUDEN HARPEN N.V.

Postbus 135 LISSE - Giro 239.80.80
Telefoon (02521) - 45 43.

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prekenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalmboekjes is

G. KOOL

Lingedijk 31, postbus 22, Leerdam
Telefoon 03451-4085

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnr. 3)

Nog dagelijks neemt de vraag naar onze geneeskrachtige kruiden toe. Daar zijn wij blij om, maar het verbaast ons niet, want men meldt ons de verbluffendste resultaten tegen o.a. **Aambeien, hoofdpijn, exceem, bedwateren, bronchitis, reumatiek, verhoogde bloeddruk, enz.** enz.

Kuur voor een maand f 7,50
(verzendskosten inbegrepen)

Vermeldt wel duidelijk welke soort
U wenst te ontvangen!

DROGISTERIJ

SIKKING

Barrevoestraat 5 - Haarlem
Telef. 023 - 31 28 82 (b.g.g. 32 46 06)
Giro 190 609